

fortælle, hvad flertallet mener, og at hele Folketinget er enigt i de positioner, Dansk Folkeparti og Enhedslisten indtager, men det er jo faktisk ikke tilfældet.

Enhedslisten står temmelig alene i det danske Folketing i forbindelse med EU-politikken, og derfor står Enhedslisten og i øvrigt også Dansk Folkeparti uden for fællesskabet, når det drejer sig om, hvordan man skal forholde sig til EU. Det er klart, at Enhedslisten gerne ser EU som en kampplads, men jeg er ret overbevist om, at det store flertal i det danske Folketing ønsker en fælles europæisk udenrigspolitik. Det er faktisk, hvad det store flertal i Folketinget har efterlyst, der skal arbejdes for, og den danske regering bestræber sig på at medvirke til, at man får en fælles europæisk udenrigspolitik.

Lige nu taler jeg ikke om Kina og våbenembargoen, men i al almindelighed har det faktisk været det brede flertals opfattelse, så jeg tror ærlig talt ikke, jeg vil modtage hr. Rune Lunds råd om at gøre EU til en kampplads. Det er nok noget, som vil passe hr. Rune Lund, men det vil næppe passe det store flertal i det danske Folketing.

Formanden:

Så er det hr. Peter Skaarup som medspørger.

Peter Skaarup (DF):

Spørgsmålet går på våbenembargoen.

Begrundelsen for i sin tid at indføre våbenembargoen var vel de optøjer, der var på Den Himmelske Freds Plads, som betød, at Kina efterfølgende tog mange hundrede politiske fanger. Der er fra forskellig side, bl.a. af Amnesty International, stillet spørgsmål om deres skæbne og rimeligheden i, at man fortsat fastholder mennesker i fangenskab, selv om de sådan set bare var – og vel stadig er – politisk uenige med det kinesiske styre.

Mit spørgsmål til udenrigsministeren går på: Vil det være et krav fra den danske regering, at alle de politiske fanger, der stadig sidder tilfangetaget den dag i dag på baggrund af optøjerne på Den Himmelske Freds Plads, bliver løsladt, for at Danmark kan gå med til at ophæve våbenembargoen?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Den danske regering har hele tiden arbejdet for, at vi får udnyttet denne overvejelsessituation til f.eks. forhandlinger, men også til at fremme befrielsen af fangerne fra Tiananmenpladsen. Jeg

har personligt nævnt over for den kinesiske regering, at hvis et af den kinesiske regerings argumenter for, at det vil være en god idé, at EU ophæver våbenembargoen – de udtrykker det sådan, at Tiananmen er et overstået kapitel, og at 1989 og 2005 er væsensforskellige, ellers skal man være både døv og blind, så sagen er overstået – vil mit svar være: Jamen så løslad dog de i hvert fald 17 politiske fanger, vi kender til i EU, som blev fængslet på Tiananmenpladsen og stadig er fængslet.

Jeg mener også, at den kinesiske regering burde være lydhør og markere, at hvis Kina synes, man er kommet videre, at Tiananmen er forhistorie, og at EU derfor ikke bør fastholde sanktioner på grund af Tiananmen, bør Kina også selv vise det ved sin håndtering af følgevirkningerne af Tiananmen; så må det være slut med dem. Jeg synes bl.a., at de 17 fanger skal løslades, og det har jeg også sagt til den kinesiske udenrigsminister.

Peter Skaarup (DF):

Ja, det er selvfølgelig under alle omstændigheder positivt. Der kan være andre ting, vi er uenige om, men vi er i hvert fald enige om, at de fanger, som blev fængslet dengang, skal frigives.

Kl. 13.30

Mit spørgsmål går på tallet 17. Mig bekendt mener Amnesty International, at der er tale om flere hundrede, og det mener den amerikanske regering vist også, men vistnok ikke så mange som Amnesty International. Men tallet 17 er i hvert fald alt for lille, og mit spørgsmål går på: Er det dansk politik, at man er enig i tallet 17, eller er det i virkeligheden ikke klart flere, der skal frigives, før man kan være med til at ophæve embargoen?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan jo kun henholde mig til de oplysninger, som foreligger for mig, og de går på, at der er 17, som direkte havde med Tiananmen at gøre. Men det betyder jo ikke, at der ikke er flere politiske fanger i Kina, for det er der jo. Jeg har set tal, som svinger mellem 80 og 250, og det er forskellige beregninger og institutioner osv., der er kommet frem til det. Men det, der er oplyst for mig, er, at i selve Tiananmensituationen hænger de 17 stadig fast.

Men skulle nogle være fængslet af andre grunde, kan vi selvfølgelig heller ikke acceptere det, for vi accepterer ikke, at nogen holdes som politiske fanger. Selvfølgelig bør alle politiske